

collision with car and escaped from the site. Six main sections of roads and railroads where the accidents are the most frequent were determined: 1) railroad Gomirje - Vrbovsko (9 bears); 2) railroad Vrbovsko - Moravice (7); 3) Delnice - Dedin (road 6 and railroad 1); 4) area of Lokve (railroad 4 and road 2); 5) railroad Lič - Drivenik (5), and 6) Kvarner back (railroad 7 and road 4). The sites of frequent accidents are indicators of existence of common directions of movements (corridors) which are cut by the traffic lines.

(276)

Gojko Antica¹, Đuro Huber¹, Hrvoje Gomerčić²

¹Zavod za biologiju, Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu,
41000 Zagreb, Heinzelova 55, Hrvatska

²Zavod za anatomiju, histologiju i embriologiju, Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu,
41000 Zagreb, Heinzelova 55, Hrvatska

Stanje sredozemne medvjedice (*Monachus monachus*, Hermann) u hrvatskom dijelu Jadrana: analiza ankete

Sredozemna medvjedica (*Monachus monachus*, Hermann) pripada rodu morskih medvjedica (*Monachus*), tj. jedinim tuljanima toplih voda. Sredozemna se medvjedica ubraja među desetak najugroženijih vrsta sisavaca na cijeloj Zemlji. U situaciji slabog poznavanja i praktičnog nepostojanja te vrste u našem dijelu Jadrana pristupili smo, putem provođenja ankete, istraživanju iskustava ljudi koji su svojim aktivnostima vezani uz boravak na moru i/ili smo unaprijed znali da su susreli sredozemnu medvjedicu. U ciljanom uzorku od 109 ispitanika našli smo 60 osoba koje su jednom ili više puta susreli sredozemnu medvjedicu. Tri osobe su jedini ili posljednji puta susrele medvjedicu 1960. godine, 14 u razdoblju 1960. - 1969., 16 u razdoblju 1970. - 1979., 20 u razdoblju 1980. - 1989, te 7 od 1990. do danas. Rezultati pokazuju stalnu izuzetnu prorijedenost ove vrste, a nešto veći broj susreta u prošlom desetljeću je samo posljedica brojanja posljednjih susreta, svježijeg sjećanja i nestajanja starijih viditelja. Sva viđenja nakon 1990. odnose se samo na jedan primjerak (Palagruža 1993.). Tijekom godine najviše susreta je raspoređeno u srpnju i kolovozu (52%), a najmanje u studenom i prosincu (0%), a to je prvenstveno odraz različite prisutnosti ljudi na moru. Zaključujemo da gotovo 60 godina (od 1935.) zakonske zaštite nije bila dovoljna mjera za obnavljanje vrste, te da danas ne možemo govoriti o vlastitoj populaciji već samo o povremenim dolascima pojedinih životinja iz drugih dijelova Sredozemnog mora.

Public survey on the state of Mediterranean Monk Seal (*Monachus monachus*, Hermann) in the Croatian part of the Adriatic Sea

The Mediterranean Monk Seal (*Monachus monachus*, Hermann) belongs to the genus of Monk Seals (*Monachus*), i.e. the only warm water seals. It is listed among the most endangered mammals of the whole Earth. The species is insufficiently studied and practically absent from our part of the Adriatic Sea. By a questionnaire we surveyed the experiences of people which work at the sea and/or the ones for which we were told that have seen the monk seal. In a selected sample of 109 examines we found 60 persons that met the monk seal one or more times. The distribution of encounters (last if more than one) was: 3 before 1960, 14 in the period 1960 - 1969, 16 in the period 1970 - 1979, 20 in the period 1980 - 1989, and 7 after 1990. The results show continuous extreme low abundance of the species. Slightly larger number of encounters in the previous decade is merely a consequence of counting only the last sightings, the fresher memories and the disappearing of older sightseers. All sightings after 1990 belong to one single specimen (Palagruža 1993.). During the year the most encounters occurred in July and August (52%), and the least in November and December (0%). That is primarily the consequence of the uneven presence of man at the sea. We conclude that almost 60 years (since 1935) of legal protection were insufficient as an instrument for the population recovery. Today we can not speak about our own population but only about occasional arrivals of individual animals from the other parts of the Mediterranean Sea.

(277)

Giovanni Bearzi, Giuseppe Notarbartolo di Sciara, Elena Politi,
Giancarlo Lauriano

Instituto Tethys di Milano, 20154 Milano, Via G. Giusti 5, Italia

Ekologija i ponašanje dobrih dupina (*Tursiops truncatus*) voda Cresa i Lošinja (Hrvatska)

Dobri dupini (*Tursiops tuncatus*) koji posjećuju vode uz istočne obale otoka Lošinja i Cresa su proučavani iz malog čamca od 1987. godine, s ciljem istraživanja njihove biologije, ekologije i ponašanja. Tijekom 313 izlazaka na more, 612 sati je provedeno u promatranju i fotografiranju 638 jata. Metode uključuju fotoidentifikaciju i uzorkovanje ponašanja promatrane skupine. Identificirano je 127 jedinki na osnovi prirodnih, trajnih oznaka na njihovim leđnim perajama. Većina jedinki je kontinuirano opažana tijekom cijelog trajanja istraživanja, pokazujući visok stupanj pripadnosti istraživanom lokalitetu. Broj novorođenih jedinki se značajno razlikuje po godinama. Vrhunac sezone rađanja je ljeti. Srednja

Hrvatsko biološko društvo
Croatian Biological Society

**PETI KONGRES BIOLOGA
HRVATSKE**

s međunarodnim sudjelovanjem

**THE FIFTH CONGRESS OF
CROATIAN BIOLOGIST**

with international participation

Pula, 3.-7. 10.1994.

**ZBORNIK
SAŽETAKA PRIOPĆENJA**

**PROCEEDINGS
OF ABSTRACTS**

Zagreb, 1994.

**ZBORNIK SAŽETAKA PRIOPĆENJA
PETOG KONGRESA BIOLOGA
HRVATSKE**

**PROCEEDINGS OF ABSTRACTS
OF THE PAPERS PRESENTED
AT THE FIFTH CONGRESS
OF CROATIAN BIOLOGISTS**

Uredio: (Edited by):
Hrvoje Gomerčić

**Hrvatsko biološko društvo
ZAGREB, 1994.**

Rađnjaška podjela
programa (objava)
(Computer support and
text preparation)
Tomislav Gomerčić
(Original text)
(Original printing)
"TISKARA IMPRESA"
Zagreb